

satte Graden af den Nedgang i vedkommendes Erhvervsevne, der var skabt ved Invaliditeten. Med Hensyn til hvorledes man har søgt at klargøre og forenkle vor Lovgivning om Invaliditer, som den er i Øjeblikket, kan jeg henvide til Lovforslagets Bestemmelser.

Det afgørende ved Forslaget er, at selve Invaliditetsforsørgelsen forøges meget betydeligt. Jeg tror derved at have truffet den Stemning, der saa ofte har gjort sig gældende i dette høje Ting, naar dette Spørgsmaal har været forhandlet. Man har altid ment, at saaledes som Invalidforsørgelsen gives, var den ikke noget tilstrækkeligt Ækvivalent for den Svækkelse eller den Indskrænkning i Arbejdsevnen, som Invaliden havde været udsat for, og man har mange Gange overfor Finansministeren sagt, at det var en næsten usømmelig lav Forsørgelse, Staten bød Invaliderne. Jeg har da kun kunnet henvide til, at Loven ikke tillod at give større Understøttelse. Loven har gjort Forskel paa Krigsinvaliditer og Fredsinvaliditer: Krigsinvaliditer er de, som har deltaget i Krigene og dør har paadraget sig den paagældende Svækkelse, og Fredsinvaliditer er de, som under den almindelige Militærtjeneste har været udsatte for en Beskadigelse. Men denne Forskel gøres ikke i dette Lovforslag. Derimod sættes selve det Pengebidrag, som Staten giver til Invalidernes Understøttelse, meget betydeligt op.

Invaliditeten har altid været inddelt i 3 Grader. For den første Grad af Invaliditer, dem, som maa regnes for at være fuldstændig uegnede til at underholde sig selv og deres Familier, bestemmes Forsørgelsen til at skulde være 3 000 Kr. Under den nuværende Invalidelovgivning gaar denne Understøttelse ingen Sinde højere end til 1 400 Kr., og kun for Krigsinvaliditerne gaar den op til 2 400 Kr. Hvis en Mand virkelig har mistet Evnen til at skaffe sig det nødvendige Underhold, synes det mig imidlertid ikke muligt, at man kan sætte det Beløb, som Staten yder ham, under 3 000 Kr. For den anden Grad af Invaliditet, for Invaliditer, som har mistet største Delen af deres Erhvervsevne, er Understøttelsen sat fra 1 200 til 2 400 Kr. Anden Grads Invaliditet er Invaliditet, som man regner fra 60 til 90 pCt. Tab af Arbejdsevnen. For tredje Afdeling endelig, altsaa for dem, som ikke falder ind under nogen af de to foregaaende Afdelinger, som altsaa har paadraget sig mindre eller maaske forbogaaende Svækkelser,

er Invalidunderstøttelsen sat indtil 1 000 Kr. om Aaret. Dernæst omfatter Loven, som ogsaa tidligere Love har gjort det, Understøttelser til Enker efter tidligere Invaliditer samt til deres Børn. Disse Understøttelser er naturligvis ogsaa satte i Forhold til, hvad her er sket med Hensyn til selve Invalidforsørgelsen.

At dette Lovforslags Gennemførelse vil bevirke en meget betydelig Udgift for Staten, er en Selvfølge. Jeg tør ikke regne med mindre end 1 Mill. Kr. yderligere Udgift for Statskassen om Aaret, og jeg maa sige, at jeg har anset det for nødvendigt at gaa til en saa stor Udgift; men samtidig maa jeg ogsaa af Hensyn til Finanserne fraraade at gaa højere, jeg maa meget fraraade det høje Tings Medlemmer af Humanitetsfølelse at ville forøge den Udgift, som herved vil blive paalagt Staten. Naturligvis vilde jeg kunne modtage en Formidskelse af Beløbet, men jeg vil dog fraraade en saadan. Jeg tror ikke, at man human set kan gaa under det, her foreslaas.

Selve Udgiften har været forøget i de senere Aar, ganske simpelt af den Grund, at Sikringsstyrkens Indkaldelse har forøget Militærtjenesten og derved ogsaa Invaliditeten, og der er altsaa Mulighed for, at dette Beløb er et faldende Beløb, ogsaa faldende derved, at det kan tænkes, at man her gik til mindre Udgifter til Militærvejemed i det hele; men i det foreliggende Forslag har jeg ikke turdet regne med mindre. Der foreslaas, at Loven skal træde i Kraft den 1. Januar 1920, men det er ikke aldeles sikkert, at man selv om man gik til en forholdsvis hurtig Gennemførelse af dette Forslag i Tingene, vil kunne naa til at faa Afregningerne færdige for alle Invaliditer; men det vil i alt Fald kunne ske i de første Maaneder af Aaret, og Forslaget vil da have tilbagevirkende Kraft for deres Vedkommende, for hvem man ikke har kunnet naa at faa den nødvendige Afregning med.

Jeg skal meget anbefale dette Lovforslag til Gennemførelse. Jeg kan til en vis Grad sige, at Folketinget altid har ønsket, at et saadant Forslag skulde fremkomme, og da vi er gaaet til Forhøjelse af Tjenestemænds og Læreres Lønninger og alt, hvad dertil hører, forekommer det mig, at dette Forslag hører naturligt ind under hele dette Lovkompleks.

Formanden: Derefter har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte to for hans Vedkommende tidligere anmeldte Lovforslag.